

[Forsvarsministeren.]

„ikke kunne dækkes i perioden 1970-80, og konsekvensen måtte — ved en reduktion af tjenestetiden — derfor være; at de stående styrker nedskæres. Denne konsekvens er imidlertid kun absolut, såfremt de anførte forudsætninger ikke kan ændres.“

Disse forudsætninger har ikke været ændret siden, og det må fortælle noget om, hvilken katepine man i virkeligheden står i, når man med den værnepligtsmasse, man har, febrilsk søger at leve op til den ordning, der eksisterer på papiret. Det er da også almindelig kendt, og det har været direkte udtalt og skrevet, at hvis intet sker, så vil man i løbet af få år stå og mangle nogle tusinde værnepligtige for at kunne leve op til ordningen. Det bliver jeg nødt til at fremhæve, fordi det står i en grel kontrast til det, som hr. Knud Østergaard søgte at fremføre.

Militærnægterantallet var for 1971 4.200. Vi har ikke på noget tidspunkt bebrejdet den tidligere regering, at dens konservative indenrigsminister indførte en ordning, således at det også var muligt at nægte af politiske grunde. Vi konstaterer bare, at tallet er 4.200 for 1971. Det er en væsentlig begrundelse for det lovforslag, vi har fremsat. Hvilken kommentar havde man til dette med militærnægterne? Jeg hørte det ikke.

Tag det økonomiske, hvor vi snakker om misforholdet imellem ramme og indhold. Her må jeg henvise til samme brev af 5. august 1968 fra forsvarschefen, der under „Konklusioner“ sagde følgende:

„Budgetrammen må forøges, hvis det skal være muligt at udfylde de nugældende styrkemål inden for en overskuelig tid med bevarelse af indsatsberedskabet og fastholden af hidtidig forudset kvalitet og antal dages krigsreserver.“

Budgetrammerne blev ikke forøget, tværtimod. Hvad var det, der skete med budgetrammerne? Der skete det under den tidligere regering, der som forsvarsminister havde hr. Ninn-Hansen og hr. Knud Østergaard, at man fra 1968-69 og frem til, da den tidligere regering gik af, gennemførte besparelser på sammenlagt ca. en halv milliard kroner. Der var tale om besparelser på driften på 242 mill. kr og på anskaffelserne på 179 mill. kr., hvortil naturligvis skal lægges det,

det erkender jeg, der er blevet sparet gennem rationaliseringsforanstaltninger. Hertil kommer så for at gøre billedet færdigt, at vi førte den blokering af 80 mill. kr., vi overtog, ud af dette finansår.

Disse tal har jeg, hvor nødig jeg end vil grave grøfter, følt mig nødsaget til at stille op for ligesom at sætte tingene i den tale, som hr. Knud Østergaard holdt, i relief. Det gælder også de moralske bemærkninger, som vi hørte her til sidst. Jeg siger det, for hvis man ønsker den brede løsning for en fremtidig forsvarsordning, så hviler der på den baggrund, jeg lige har skitseret, et tons tungt ansvar på det konservative folkeparti.

Må jeg så lige komme med nogle bemærkninger i øvrigt til de enkelte indlæg. Jeg kan bekræfte hr. Knud Østergaards opfattelse af, at vi som en forudsætning går ud fra uændrede budgetrammer, og det, som vi altså lægger op til, er en ændring af strukturen. Når det drejer sig om dette med antal fly, som hr. Knud Østergaard var inde på, og når det drejer sig om skibe, og når det drejer sig om status i dag på disse områder, så har hr. Knud Østergaard helt ret i sin fremstilling. Jeg vil endda sige, at hvis vi tager det pr. dags dato, vil man opdage, at antallet af fly er blevet forøget igennem de senere år, men det er bare ikke det afgørende for det, der er baggrunden for lovforslaget.

Jeg fik stillet det spørgsmål: hvordan og hvorledes med hæren? Hvordan og hvorledes med dækningsstyrken? Jeg har et notat her, der er udarbejdet pr. 1. januar 1972, og det viser for hærens dækningsstyrke, at der af fast personel er 1.200, at der af frivillige i øvrigt er 2.400, og at der af personel til pligtig tjeneste, altså værnepligtige, er 9.200. Det giver sammenlagt 12.800, og loven siger ca. 13.000. Så skulle den ting være i orden, men det er den jo ikke. Hvis man af de 9.000 værnepligtige, der her er nævnt, tager dem, der har over 6 måneders tjenestetid, kommer vi ned på 6.200. Hvis man går videre igen og spørger, hvor mange der har en tjenestetid af en anden længde, vil man få helt andre tal frem. Jeg tror, det var hr. Kristen Østergaard, der spurgte, om vi virkelig i vort lovforslag gik ud fra, at man kunne sende værnepligtige ud i et eller andet efter 6 måneders uddannelse. Jeg vil om